

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט רן ארנון

תובעת

נגד

נתבע

פסק דין

בפני תביעות הדדיות עבור מזונות קטינים. האם הגישה תביעה (תלה"מ 19-11-29166) שעניינה פסיקת מזונות עבור שתי הקטינות נוכח מעבר הקטינות למשמורתה וזאת החל מיום 01.07.19. האב הגיש תביעה (תלה"מ 20-01-29462) במסגרתה עתר למזונות עבור הקטין השוהה במשמורתו.

יצוין כי הצדדים מנהלים הליכים שונים במשך מספר שנים כאשר הקטינים נמצאים בתווך וללא ספק משלמים את המחיר בגין התנהלות הוריהם. פועל יוצא מכך הוא כי למרות ניסיונות רבים, לרבות באמצעות טיפול של אנשי מקצוע ולרבות שיחה שערך המותב הקודם עם הקטין, התפצלה המשפחה באופן שהאם משמשת כהורה משמורן יחיד על שתי בנותיהן הקטינות של הצדדים, *** כבת 11 וחצי שנים ו**** כבת 10 שנים, כאשר האב אינו מקבל אליו את הבנות כלל. מן הצד האחר האב משמש כהורה משמורן יחיד של הבן ***** כבן 13 וחצי שנים, כאשר האם אינה מתראה עם בנה. בשל הפיצול גם האחים עצמם אינם זוכים להתראות האחד עם השני.

בהקשר זה ייאמר כי בדיון שהתקיים ביום 12.1.20 נקבעו, בהסכמת הצדדים, זמני שהות בין האם לקטין ובין האב לקטינות כך שיאפשרו מפגשים של שלושת האחים, כל פעם אצל הורה אחר ובדיון מיום 10.6.2020 ציינו הצדדים כי מפגשים אלו החלו להתקיים כפי שהוסכם. למרבה הצער, זמני שהות לא החזיקו מעמד זמן רב והנתק בין הקטין לאמו ובין האב לבנות שב על כנו, כאשר כל צד מטיל את האשמה על הצד השני.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

לצורך פסיקת המזונות נקודת המוצא היא כי שתי הקטינות נמצאות באחריות הורית מלאה של האם ללא קיום זמני שהות עם האב ואילו הקטין נמצא באחריות הורית מלאה של האב ללא קיום זמני שהות עם האם.

על פי הסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים בדיון מיום 09.06.21, שהתקיים במאוחד בשני התיקים, הוסכם כי הצדדים יגישו סיכומיהם הדדית בצירוף האסמכתאות הרלבנטיות ופסק הדין יינתן על יסוד החומר שבתיק לאחר הגשת סיכומי הצדדים.

הצדדים הגישו סיכומים בכתב וכעת ניתן פסק הדין.

רקע כללי

1. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 16.11.2005 והתגרשו זמ"ז ביום 13.07.2014 ומנישואין אלו נולדו הקטינים ***** יליד 28.01.2007, ***** ילידת 31.08.2009 ו***** ילידת 08.08.2012.
2. הדין החל בעניינם של הצדדים הוא הדין העברי הואיל והם יהודים.
3. בין הצדדים התקיים הליך משפטי סבוך וממושך במהלכו השתנו הסדרי המשמורת על הקטינים ופועל יוצא מכך חיובי המזונות. כיום האב מתגורר עם הבן ***** ב והאם מתגוררת ב עם הבנות וזמני השהות אינם מתקיימים כלל, כך שבפועל האם אינה רואה את הקטין ומאידך האב אינו בקשר עם בנותיו.
4. נוכח הפסקת הסדרי השהות ומעבר הקטינות למשמורת מלאה של אימן, הגישה האם תביעה לפסיקת מזונותיהן ביום 13.11.19 (תלה"מ 19-11-29166), במסגרתה עתרה למזונות זמניים כסעד דחוף ולאחר עיון בחומר שבפניי קבעתי בהחלטה מיום 04.12.19 כי על האב לשלם סך של 2,500 ₪ עבור מזונות הקטינות כולל השתתפות במדור והוצאות מדור ובנוסף יישאו הצדדים בהוצאות החריגות של הבריאות והחינוך בדרך של מחצה על מחצה (להלן: "המזונות הזמניים עבור הקטינות").
5. לאחר דיון קדם משפט שהתקיים בפניי ביום 12.01.20 קבעתי כי יתקיימו זמני שהות מצומצמים לקטין עם האם במרכז קשר אחת לשבועיים ואילו האב יקבל אליו אחת לחודש את הבנות, וכי ככל ויהיה שינוי בעניין זמני השהות וחדוש הקשר של הקטין והקטינות עם הוריהם, יילקח הדבר בחשבון גם לעניין החיוב בדמי המזונות.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

6. למחרת ביום 13.01.20 הגיש האב תביעה לפסיקת מזונות עבור הקטין הנמצא במשמורתו (תלה"מ 20-01-29462) במסגרתה הוגשה בקשה למזונות זמניים ובהחלטה מיום 11.06.20 קבעתי כי על האם לשלם סך של 750 ₪ כולל מדור ואחזקתו ומחצית מהוצאות החינוך והבריאות (להלן: "המזונות הזמניים עבור הקטין").

7. עוד נקבע כי דמי המזונות עבור הקטינים משני הצדדים ישולמו החל מיום 01.07.19, יום מעבר הקטינות למשמורת האם, אין חולק כי במועד זה הקטין ***** היה במשמורת מלאה של האב.

8. תחילה זמני השהות התקיימו כסדרם אך כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 09.06.21 הצדדים אינם מקיימים עוד את הסדרי השהות שנקבעו כך שהקטין לא רואה את אימו והבנות אינן מתראות עם האב.

9. הצדדים טוענים כי דמי המזונות שנקבעו אינם משולמים על ידי מי מהם כלפי הצד השני, קרי האב אינו משלם את דמי המזונות שנקבעו עבור הקטינות בסך של 2,500 ₪ ועל כן פתחה האם נגדו בהליך הוצל"פ לגביית חוב המזונות ומנגד טוען האב כי האם לא משלמת את חלקה במזונות שנקבעו עבור הקטין.

10. יצוין כי האב רכש את חלקה של האם בדירת הצדדים ועל כן אינו משלם דמי מדור אלא רק הוצאות מדור למותר לציין כי נכס זה מהווה עוגן כלכלי לאב בעוד שהאם שוכרת דירה ב***** ומשלמת דמי שכירות גבוהים בסך 4,000 ₪.

תמצית טענות האם

11. לטענת האם דין תביעת האב למזונות הקטין להידחות על מנת שלא "יזכה מן ההפקר" שכן כל תכליתה להימנע מתשלום המזונות שנפסקו לו באמצעות "קיצוז עתידי" מדמי המזונות בהם חב, בעוד שהוא אינו מקיים את החלטות בית המשפט ואינו משלם את המזונות שהושתו עליו.

12. האם טוענת כי החל מיום 01.07.19 עם מעבר הקטינות דה פקטו למשמורתה הבלעדית חל שינוי משמעותי במצב העובדתי בעטיו הוסר מהאב נטל כלכלי כבד שהועבר לכתפיה על כל המשמעויות הכלכליות המשתמעות מכך ביחס לקביעת דמי המזונות עבור הקטינות, ועל כן עותרת להגדיל את המזונות שנקבעו עבור הקטינות ולהעמידם על סך 5,482 ₪, קרי תוספת של 1,216 ₪ עבור כל קטינה (ביחס למזונות שנפסקו בפסק הדין מיום 24.1.2017 בתלה"מ

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

10723-06-12 ולא לאלה שנפסקו בהחלטה למזונות זמניים בתיק דנן) ובנוסף לחייב את האב במחצית מהוצאות החינוך והבריאות.

13. לטענת האם האב לא עומד בזמני השעות שנקבעו לו עם הקטינות ולשיטתה אינו נפגש עם בנותיו כאקט עונשי בשל רצון ללמוד בחינוך ממלכתי ולא דתי והתנהלות זו של האב יוצרת מחסום בין הבנות לאחיהן הגדול, חרף געגועיהן אליו וחלה נסיגה בקשר.

14. האם טוענת כי היא משוועת לקשר עם בנה, אך הבן מסרב לראותה מפאת שיסוע וניכור הורי קשה ומתמשך מצד האב ועל כן אין "לזכות" את האב במזונות. לטענתה במפגשים עימו במרכז קשר, לאחר שלא ראתה אותו יותר משנה, חשה כי לא בא בלב פתוח והדרך שלא להתייחס אליה שכן חרף ניסיונותיה לדרבן אותו לא אמר לה מאומה וכי הוא היה מאוד עצוב, עוד טוענת כראייה לניכור הורי כי הבן מתקשר אליה ומבקש לבוא אליה אבל אח"כ הוא אומר שהוא לא יכול ומדבר בשקט על מנת שאביו לא ישמע אותו.

15. עוד נטען על ידי התובעת כי היא אובחנה לאחרונה כסובלת ממחלת פיברומיאלגיה ולצורך הוכחת טענה זו צרפה אבחון רפואי (ראה נספח ה' לסיכומי האם).

16. התובעת טוענת כי היא אינה עובדת מזה חמישה חודשים ומתקיימת כרגע מדמי אבטלה ובתום האבטלה בכוונתה להגיש תביעה לנכות למל"ל. לתמיכה בטענתה צרפה אישור זכאות דמי אבטלה (ראה נספח א' לסיכומי האם).

17. בנוסף טוענת התובעת כי היא מתקיימת בדוחק וזאת בעוד היא ממצה את מלוא כושר השתכרותה. בסעיף 2 לסיכומיה טענה כי השתכרה בעת הרלבנטית סך של 5,200 ₪ כעובדת סוציאלית בבית החולים ***. לתמיכה בטענתה צרפה לכתב התביעה תלושי שכר מחודשים אפריל, מאי ויוני 2019.

18. התובעת מטעימה כי נוכח הוצאותיה הכבדות אותן היא נושאת ובכללן שכר דירה בסך של 4,000 ₪ (צורף חוזה השכירות), נאלצה ליטול הלוואות אותן עליה להחזיר וכי פירוט סך ההלוואות צוין בכתב התביעה.

19. לטענת האם האב בעל פוטנציאל השתכרות גבוה, בריא וצעיר ואינו ממצה כלל ועיקר כושר השתכרותו ומתבסס על קצבת הבטחת הכנסה. לשיטתה, הנתבע "יושב בטל" ובוחר שלא

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

לצאת לעבוד מטעמי נוחות, תוך שהוא טוען כי הוא נעדר כושר השתכרות, תחת אצטלה של "נכות" בשל בעיות רפואיות, שנוצרו כתוצאה מהליך הגירושין הקשה, במטרה ליצור מראית עין בפני בית המשפט של מי שאינו יכול לצאת ולעבוד. התובעת מציינת כי הנתבע לא גיבה טענותיו ל"נכותו" באסמכתאות, למעט צריכת קנביס רפואי ואישורים רפואיים על זריקות שמקבל בגבו אשר אינם מהווים הצדק לאי מיצוי כושר השתכרותו.

20. לטענת האם ככל והאב "בעל נכות רפואית" יכול היה לפנות לקבלת דמי נכות מהמל"ל וככל שלא עשה כן הדבר מעיד בעד עצמו.

21. לטענת האם האב מציג בפני בית המשפט חובות רבים בעוד המדובר בחוב אחד עבור דמי המזונות, כאשר יתר החובות הם לבני משפחתו בגין "הלוואות" לכאורה שנטל מהם. נוכח חוב המזונות פתחה האם בהליך הוצל"פ לגביית חובו (תיק מספר ****).

22. עוד טוענת האם כי רכישת חלקה בדירת הצדדים על ידי האב מעידה על מקורות הכנסה גבוהים שאינם גלויים בפני בית המשפט, בעוד היא קורסת תחת הנטל.

23. לטענתה בפסק דין קודם שניתן בעניין הצדדים מיום 24.01.17 נפסק כי על האב לשלם 3,050 ₪ עבור מזונות הקטינות ועוד סך של 1,000 ₪ בגין מדור והוצאות (להלן: "דמי המזונות הקודמים") וזאת עוד טרם עברו הקטינות למשמורתה הבלעדית, מכאן ועל דרך של קל וחומר כי עם המעבר חל שינוי מהותי לרעתה, שכן נוספו עלויות אותן נושאת התובעת לבדה ומשכך יש להגדיל את דמי המזונות הפסוקים. יצוין בהקשר זה כי פסק הדין מיום 24.1.2017 ניתן בטרם באה לעולם הלכת בע"מ 919/15 ובאותה עת הבת ***** הייתה בת פחות משש שנים.

תמצית טענות האב

24. האב עתר בכתב התביעה למזונות עבור הקטין בסך של 2,930 ₪ ובסיכומים עתר לפסיקת מזונות עבור הקטין בשיעור הגבוה מסכום המזונות הפסוק לשתי הקטינות גם יחד.

25. האב אינו עובד בשל מצבו הבריאותי ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה בסך של 2,250 ₪ שהינה הכנסתו היחידה ואין לו הכנסה נוספת. לצורך תמיכה בטענתו צירף את תדפיס תנועות חשבון בנק ואישור המל"ל על זכאות לגמלת הבטחת הכנסה (ראה נספח 1-4 לסיכומי האב).

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

26. האב טוען כי הוא סובל מפריצת דיסק, מקבל זריקות בגב וצורך קנביס רפואי בעלות של 1,000 ₪ לחודש. עוד הוא טוען כי הוא מטופל באשפוז יום במרפאה פסיכיאטרית במרכז הרפואי זיו בשל מצבו הנפשי ולאור מצבו הבריאותי הלקוי אין לו כל פוטנציאל השתכרות. האב צירף לסיכומיו אישורים על רישיון להחזקת סם מסוכן, קבלות על רכישת קנביס רפואי ומסמכים על מצבו הרפואי ואישור על אשפוז יום (ראה נספחים 5-26).

27. לטענת האב נמצא בהליך של תביעה לקבלת דמי נכות מול המל"ל.

28. עוד טוען האב כי הקטין עבר לחזקתו מיום 10.05.17 בעקבות הזנחת האם ולאחר שגירשה אותו מביתה. בתקופה בה שהו שלושת הקטינים בחזקתו ועד שעברו למשמורת האם, משך כשנה, לא שילמה האם מזונות כלל ולראייה דמי המזונות הקודמים שנפסקו בפסק הדין מיום 24.01.17 בוטלו במסגרת פסק הדין שניתן בתיק תלה"מ 18-03-4046 ביום 18.04.19.

29. לטענת האב יש לזקוף לחובתה של האם את דמי המזונות בגין תקופה זו, אם כדמי מזונות ואם כהחזר הוצאות.

30. האב טוען כי על מנת לממן את הוצאות הקטינים ורכישת חלקה של האם בדירה נאלץ ליטול הלוואות בהיקף של כחצי מיליון שקלים ואין לו יכולת כלכלית לעמוד בהחזרים אלו. בכללם חוב בגין מזונות בסך של 70,000 ₪ אשר פתוח כנגדו בלשכת ההוצל"פ וחוב עבר אותו הוא משלם בהחזר של 300 ₪ לחודש. האב צירף לסיכומיו את הסכמי ההלוואות עם בני משפחתו וקבלות מלשכת ההוצאה לפועל על תשלומי חוב עבר (ראה נספחים 35-44).

31. לטענת האב האם מסיתה את הקטינות כנגדו, מסכלת ומונעת כל מפגש עם בנותיו באמתלות שונות. לטענת האב האם אינה דואגת לראות את הבן **** ואף לא דאגה להגיע למסיבת בר המצווה שלו על אף שהוזמנה על ידו.

32. לאור הקשיים עימם מתמודד מקבל האב סיוע, הדרכה וליווי מטעם מרכז "*****" ב***** במטרה לשפר את מצבו הכלכלי והתפקודי ונבנתה עבורו תוכנית שיקום.

33. לטענת האב הקטין***** , המצוי בחזקתו, מאובחן עם בעיות קשב וריכוז, קשיים רגשיים, דחייה חברתית וסובל מהרטבת לילה. הקטין מטופל במרפאת ילד ונוער ב***** בטיפול רגשי מזה 3 שנים והאב משקיע כספים רבים בחינוכו כדלקמן: דמי העשרה לתלמוד תורה שעלותם 500 ₪ בחודש, חוג אגרוף תאילנדי כדי להעצימו בעלות של 230 ₪, עלות ההסעה לחוג בסך 500 ₪ לחודש – עבור 2 נסיעות בשבוע. לשיטתו של האב מדובר בהוצאות חיוניות

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

נוכח צרכיו המיוחדים של הקטין אשר לא מותרות לו כל הכנסה פנויה. האב צירף אסמכתא לתשלום עבור תלמוד תורה לסיכומיו (ראה נספח 45).

34. לעניין הכנסותיה של האם טוען האב כי המאזן הכלכלי נוטה לטובתה בהיותה בעלת פוטנציאל השתכרות גבוה, עובדת סוציאלית במקצועה, צעירה ובריאה ובנוסף מחזיקה בכספים פנויים ממכירת חלקה בדירה בסך של 340,000 ₪. לטענת האב האבחון הרפואי אותו צרפה בעניין הפיברומיאלגיה נערך לבקשתה במטרה ליצור מראית עין לגריעה בפוטנציאל השתכרותה, אך דה פקטו נועד לצרכי תביעה בגין נזקי גוף של תאונת דרכים וממילא אין בו הוכחה לפגיעה בכושר עבודה.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית לקביעת מזונות ילדים

35. סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959 (להלן: "חוק המזונות")

קובע:

"אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".

לעניינו, הצדדים שניהם יהודים; סעיף 3(א) לחוק המזונות קובע כי חיוב במזונות של יהודים בישראל נקבע על פי הדין האישי של הצדדים, קרי, הדין העברי.

36. בנסיבות מקרה זה אין חולק כי על הצדדים חל הדין העברי בשל השתייכותם לדת היהודית. משכך ובשים לב להוראות החוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תש"ט"ו – 1959, הרי שיש להחיל את הוראות הדין העברי בהקשר זה.

37. על פי הדין העברי ישנם מספר 'מעגלי חבות' במזונות: מעגל מזונות החובה ומעגל מזונות הצדקה. עד לאחרונה, הגישה בפסיקה הייתה שביחס לקטינים עד גיל 15 שנים, חב האב חבות אבסולוטית במזונות ילדיו ביחס לצרכיהם ההכרחיים ומעבר לגיל 15 שנים, חל דין צדקה על שני ההורים והן על פי תקנות בית הדין שדין לפיהם בבתי הדין בארץ ישראל בית הדין רשאי לחייב אב במזונותיהם של בניו אף בעברם גיל 6, "בחיוב משפטי גמור" בהתאם

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

לגדרי דין החיוב המשפטי הקיים מדינא עד גיל שש ועד לגיל חמש עשרה משכך ניתן להסיק כי על האב חלה חבות מוגברת לנשיאה במזונות.

38. הכללים המקובלים כיום בפסיקה בקשר לנשיאה בנטל מזונות הילדים בין ההורים נוסחו היטב בבע"מ 919/15 [פורסם במאגרים]. הכלל הוא כי החל מגיל 6 חלה החובה במזונות הילדים על שני ההורים, מדין צדקה, עפ"י הכנסותיהם. עד גיל 6 חב האב היהודי באופן בלעדי בכל צרכיהם הבסיסיים וההכרחיים של הילדים (שהוגדרו בפסיקה בסך של כ - 1,600 ₪ בחודש עד 2,250 ₪ במקרה של חלוקת זמנים שוויונית והחזקת שני בתיים), בעוד שבצרכים הנוספים חבים שני ההורים יחדיו, מכח דיני הצדקה. בבע"מ 919/15 קבע התחשבות ישירה בזמני השהות שנמצאים הילדים אצל האב, וזאת משום ההוצאות שהוא מוציא עליהם בעין, מטבע הדברים, עת הם שוהים עמו. ראו עמ"ש (חיפה) 26409-10-18 מ.ש. נ' ק.ש. [פורסם במאגרים] (2019); עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 א.ו. נ' א.ו. [פורסם במאגרים] (2019); רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.נ. נ' א.נ. [פורסם במאגרים] (2018).

39. לצורך הערכת חלוקת הנשיאה במזונות בין ההורים הוצעו נוסחאות שונות המביאות בחשבון את המשתנים הרלבנטיים (ר' למשל עמ"ש (ת"א) 59072-02-15 ע' מ' נ' ע' ג' [פורסם במאגרים] (3.7.2016); עמ"ש (חי') 17309-05-17 ג.ט. נ' א.ק. [פורסם במאגרים] (15.6.2018); עמ"ש (ת"א) 8680-01-19 ע' נ' ב' [פורסם במאגרים] (6.2.2020)).

40. עם זאת, נפסק כי "אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות." בבע"מ 919/15, [פורסם במאגרים] סעיף 126 לפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן). נקבע כי בית המשפט לא יהיה מחויב לנוסחאות אריתמטיות נוקשות, אלא יוכל לשקול שיקולים שונים העולים ממכלול הנסיבות המשפחתיות, כשיקול העל הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני הוריו (ראו: עמ"ש (ת"א) 32172-11-17 ע. ש. (קטינה) נ' נ.ש. (פורסם בנבו, מיום 10.1.2019)).

41. יוצא אפוא כי התחשיבים האמורים אינם סוף פסוק אלא מהווים בעיקר נקודת מוצא וכי בידי הערכאה הדיונית "שיקול דעת רחב לקבוע בכל מקרה לגופו" כדברי כב' השופט ע. פוגלמן.

42. המקרה דנא הוא דוגמה מובהקת למקרה שבו ככלל, אין בנוסחאות שהוצעו לחישוב המזונות כדי לשנות מהמסקנה היסודית לפיה על האב לשאת בעיקר צרכיהן של הקטינות וזאת לאור היעדר המעורבות שלו בפועל בחיי הקטינות לרבות בזמני השהות ולרבות

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

בהוצאות שאינן ברות כימות כספי מדויק הנובעות מהשהות העיקרית עימן ואין הדבר דומה לנשיאה בגידולו של ילד אחד. מאידך, על האם להשתתף באותו אופן בהוצאות שמוציא האב על הקטין ***** המצוי בחזקתו.

43. כיום, נאמדים צרכים אלו בסך של 1,600 – 2,250 ₪ לחודש.

(ראו: עמש (ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים, מיום 09.10.17) ורמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.ג. נ' א.ג. (פורסם במאגרים, מיום 25.10.18)).

44. מדובר במזונות שאין כל צורך בראיות על מנת להוכיחם והם חלק מההידעה השיפוטית. מזונות הכרחיים כוללים המבוססים על סכום מינימלי שמחובתו של אב לזון את ילדיו.

45. כן נקבע, כי יכולותיו של האב אינן נקבעות על יסוד הכנסותיו בלבד ויש להתחשב גם ביכולתו הפוטנציאלית להשתכר ולהגדיל השתכרותו (ראו: ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721, 725 (1984)). על פי הפסיקה על החייב במזונות להשכיר עצמו לכל עבודה כדי לזון את מי שהוא חייב במזונותיו ולמלא חובתו כלפי משפחתו. בית המשפט יקבע את המינימום הדרוש לקיומם גם בהעדר כל ראיה על יכולת החייב (ראו: ע"א 383/62 יחזקאל נ' יחזקאל, פ"ד י"ז 956 (1963)).

46. באשר להותרת מינימום הכרחי לקיום של האב, נקבע בפסיקה כי לצד חיובו של האב במזונות ילדיו הקטינים, יש להותיר בידו סכום אשר מאפשר קיום אנושי מינימאלי (ראו: ע"א 456/70 אלכסנדר נ' אלכסנדר, פ"ד כ(1) 735 (1972) וע"א 542/68 בן סירה נ' בן סירה, פ"ד כג(1) 169 (1969)). באשר למינימום ההכרחי לקיום האב, בית המשפט העליון אישר פסק דין אשר הותיר לאב סכום הנמוך מ- 2,000 ₪ לחודש לקיומו (ראו: בע"מ 1715/07 פלוני נ' פלונית ואח' (פורסם בנבו, מיום 26.8.2007)).

47. עוד נקבע כי תביעת מזונות היא תביעה כספית שיש להוכיח ככל תביעה אחרת. כאשר צרכי הקטין לא הוכחו, מוסמך בית המשפט לאמוד את צרכיו על פי ניסיון החיים ויכולות הצדדים כפי שהוכחו בפניו, בית המשפט בתוך עמו הוא יושב. (ראו: ע"א 680/82 נחום נ' נחום, פ"ד לו(4) 667 (1983); ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3) 29 (1984); ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ' שמעון כהן, פ"ד מ(1) 69 (1986) וע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 822 (1985)).

מן הכלל אל הפרט:

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

48. בית המשפט נתבקש לבחון האם במקרה דנא יש מקום להגדיל את סכום המזונות שנפסקו עבור הקטינות או לחילופין האם יש לקבוע סכום מזונות עבור הקטין הגדול מסכום המזונות שנפסק לקטינות, ועל כן אין די בחישוב מתמטי אלא יש לעשות כן על דרך האומדנא, תוך בחינה האם שיעור גובה המזונות הפסוקים ראוי והוגן ומאפשר את קיום שני התאים המשפחתיים.

49. זאת ועוד, בבואו של בית המשפט לאמוד את צרכי הקטינים ולילד אחד במשפחה נקבע סכום מסוים של מזונות, הרי שלשני ילדים השוהים בבית אחר באותה משפחה לא קובעים סכום השווה לפי הסכום הנקבע לילד אחד. ידועה האימרה שניתן להוסיף מים למרק קיים ויהיה מרק לנפש נוספת. אמנם ב'בדיחותא' נאמר כך, אבל במציאות הממשית, ברי כי השימוש במדור עבור 2 קטינות אינו אותו סכום השימוש במדור עבור קטין אחד.

50. ילדיהם של הצדדים הינם כבני 14, 12 ו-9 נכון ליום מתן פסק דין זה.

51. אבחן את הקריטריונים שנקבעו בפסיקה.

יכולותיהם הכלכליות של הצדדים

52. בחינת יכולת כלכלית של הורה לצורך קביעת גובה דמי מזונות בהם יחויב, לוקחת בחשבון את הכנסתו משכר עבודה וכן שאר מקורות הכנסתו, כישוריו המקצועיים, פוטנציאל ההשתכרות וכלל הרכוש שיש ברשותו (ראו: בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, מיום 23.6.2009 ועמ"ש (חי') 41465-10-17 ש.ג' ש. (פורסם במאגרים, מיום 25.10.2018)).

53. באשר להערכת פוטנציאל השתכרות נפסק בעמ"ש (חיפה) 28488-09-19 ר.ב. נ' ה.ב. מיום 12.3.2020 בסעיף 19, כב' השופט ג'יוסי:

"בסכסוכי משפחה נהגו בתי המשפט להעריך "פוטנציאל ההשתכרות" על יסוד נתונים שונים ובעיקר תוך התחשבות ב-: גיל, עבר תעסוקתי, עבודה נוכחית, מקצוע, השכלה ותארים, ניסיון, מוניטין אישי, הכנסה נטו, שעות נוספות וכיוצ"ב. רק על ידי שיקול הנתונים הרלוונטיים, ייקבע שיעור פוטנציאל ההכנסה. יחד עם זאת, יש לזכור תמיד כי מדובר בהערכה, ומכאן מחייבת היא זהירות רבה בקביעתה, זאת גם לנוכח המשמעויות וההשלכות שתהיינה לה בקביעת גובה המזונות שיושתו על אותו הורה ובחלוקת הנשיאה במזונות בין שני ההורים. כמו כן זהירות זו מתחייבת משום שאותה הערכה מייחסת

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

לאותו הורה יכולת שהוא אינו מממש, והיא מתעלמת מאוטונומית הרצון שלו בבחירת מקצועו לרבות היקף עבודתו ועוד, זאת באותם מקרים בהם הבחירה נעשתה שלא על רקע רצון להתחמק מתשלום מזונות. על כן, הערכת הפוטנציאל והעמדתו על סכום העולה בהרבה על זה המתקבל בפועל תתאפשר במקרים חריגים, ובעיקר כאשר הפער ביניהם הוא משמעותי, שעה שהנתונים השונים מצביעים על יכולות גבוהות בהרבה והדבר נתמך בניסיון העבר – השתכרות בפועל של סכומים גבוהים משמעותית מאלה המתקבלים היום".

יכולותיה הכלכליות של האם

54. לטענת האם, היא ממצת את מלוא פוטנציאל השתכרותה אם כי כעת אינה עובדת ומתקיימת מדמי אבטלה. להוכחת טענותיה צירפה לכתב התביעה מטעמה תלושי שכר לחודשים אפריל מאי ויוני 2019, אך השכר הממוצע על פי תלושים אלו עומד על סך של 6,647 ₪ נטו לחודש ולא על 5,200 ₪ כפי שטענה האם בסעי' 2 לסיכומיה ובפרוטוקול הדיון מיום 12.01.20 אף סיגה דבריה וציינה כי המדובר בשכר בסיס וישנם חודשים בהם משתכרת שכר גבוה יותר -

אני עובדת סוציאלית בבית חולים ומשתכרת 5,200 ₪ בממוצע. אני עובדת 75 אחוזי משרה. יש חודשים שאני עושה יותר כונוניות ולכן מרוויחה יותר. הסכום שציננתי הוא הבסיס.

[ראה פרוטוקול הדיון מיום 12.01.20 עמ' 4 ש' 22-23]

55. עוד לעניין שכרה של האם כעולה מסעי' 28 לכתב ההגנה שהגישה בתביעה שהגיש האב בתיק 29462-01-20 ועל פי הצהרתה משתכרת **סך של 7,500 ₪** ומה גם כי סכום זה סביר לעובדת סוציאלית המחזיקה ב- 75% משרה, וכן סכום זה מתיישב עם שיעור דמי האבטלה העומדים על סך של 6,738 ₪ לחודש כפי שעולה מעיון באישור הזכאות לדמי אבטלה לחודשים מרץ, אפריל ומאי 2021 שצרפה לסיכומיה (ראה נספח א' לסיכומי האם).

56. כמו כן לא הציגה האם תלושי שכר לתקופה שמחודש יוני 2019 ועד קבלת דמי האבטלה במרץ 2021 מה שמעורר סימני שאלה, שכן המדובר במסמכים, שעל פני הדברים הינם רלוונטיים ביותר ומהותיים למחלוקת בתיק שלפנינו, ויש בהם כדי לשפוך אור על הכנסותיה. עוד ובנוסף, התובעת לא טרחה לצרף לסיכומיה דפי חשבון ובכלל זה תדפיס

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

עובר ושב וריכוז יתרות, על אף שמסמכים אלה יכולים היו לתמוך בטענותיה למצבה הכלכלי הקשה.

57. התובעת, לטענתה, אובחנה לאחרונה כסובלת ממחלת פיברומיאלגיה ולצורך הוכחת טענה זו צרפה אבחון רפואי (ראה נספח ה' לסיכומי האם). אציין כי בחוות הדעת שצרפה אין אבחון לאובדן כושר עבודה ועל כן אין בכך כדי לגרוע מכושר השתכרותה. עוד יוער כי האישור שצורף אינו מהווה חוות דעת ועל פניו נראה כמסמך מוזמן ודל מאד בפרטים שקשה לקבלו כאבחנה רפואית מוכחת.

58. בסעי' 2 לסיכומיה טענה האם כי נאלצה ליטול הלוואות בשל מצבה הכלכלי הקשה אותן עליה להחזיר וכי פירוט סך ההלוואות צוין בכתב התביעה. ברם, מעיון בכתב התביעה לא פורטו ההלוואות ולא צורפה כל אסמכתא בנדון. טענה זו הועלתה רק בשלב הסיכומים ומשכך מהווה הרחבת חזית לא מותרת ועל כן דינה להידחות.

59. כמו כן לא מצאתי לנכון להתחשב בדמי השכירות הגבוהים שמשלמת האם בסך של 4,000 ₪ שכן המדובר בבחירה שלה עצמה לגור במרכז הארץ, שם עליות הדיור גבוהות יותר מאלה המשולמות בצפון ואין לדרוש מהאב לשאת בעלויות בחירותיה של האם. מהתם להכא אין בטענה זו כדי להוות עילה להגדלת מזונות.

60. לאור האמור מצאתי להעמיד את הכנסתה של האם ופוטנציאל השתכרותה על סך 7,500 ₪ בחודש.

יכולותיו הכלכליות של האב

61. לטענת האב אינו עובד בשל מצבו הבריאותי ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה בסך של 2,250 ₪ שהינה הכנסתו היחידה וצירף תדפיס תנועות חשבון של בנק הדואר (ראה נספח 1-4 לסיכומי האב). מהתדפיסים עולה כי אכן הקצבה מופקדת לחשבון זה כנטען אך לא ניתן ללמוד מהם דבר על התנהלותו הכלכלית של האב, לרבות על החזרי הלוואות, שכן האב מתנהל בעיקר או בכלל מכספי מזומנים אותם מושך מיד לאחר הפקדת הקצבה כאמור.

62. לטענתו של האב הסיבה לכך שנתקל בקשיים בהשתלבות בשוק העבודה נובעת מהמשברים הנפשיים אליהם נקלע כתוצאה מהליך הגירושין הקשה וכן סובל מבעיה כרונית של כאבי גב. האב צירף אישורים על רכישת קנביס רפואי ועל זריקות שמקבל בגב המסייעים לו

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

להקלה בכאביו (ראה נספחים 5-8) אך לא צורפה כל אסמכתא, כגון מרופא תעסוקתי, המעידה כי לאב מניעה מוחלטת לעבוד בכל סוג של עבודה, מלבד ההערה שנרשמה באבחון שצרף מהמרפאה לבריאות הנפש לפיה אינו מסוגל לעבוד עקב מצבו הנפשי.

63. כמו כן לטענתו עקב מצבו הנפשי מטופל באשפוז יום. עיון באישור שצירף עולה כי האב החל את הטיפול ביום 06.06.21, ברם אין מועד סיום לטיפול ומהמסמכים עולה כי הנתבע עצמו ביקש את אשפוזו באשפוז יום.

64. יחד עם זאת בית המשפט תומך ומברך על הצטרפות האב לתוכנית זו אשר נועדה לאפשר למטופל להשתלב ולתפקד בכל תחומי חייו וכמו כן על הצטרפות האב לתוכנית שיקומית במסגרת מרכז "*****" אשר אמורה לסייע לו לשפר את מצבו הכלכלי, כפי שהעיד האב בדיון מיום 10.06.20 -

כרגע אני נמצא בתכנית של הרווחה למשפחות במצב כמוני חד הורי במצב סוציו אקונומי.

נדמה לי שקוראים לתוכנית "***"**

[ראה פרוטוקול הדיון מיום 10.06.20 עמ' 3 ש' 32-34]

65. באשר לטענת האב בסע' 9 לסיכומים לפיה נמצא בהליך של תביעה לקבלת דמי נכות מול המל"ל - אינני יכול להתעלם מהעובדה כי טענה זו הושמעה זה מכבר על ידי האב לא אחת במהלך ההליך המשפטי בין הצדדים, אך לא גובתה באסמכתאות וחרף הערת בית המשפט בסע' 16 להחלטה בעניין מזונות לקטין, גם בסיכומים שהגיש האב לא צורף מסמך כלשהו המעיד על כך ומשכך טענה זו נדחת.

66. יתר על כן טענה זו אינה מתיישב עם דבריו בדיון מיום 10.06.20 שם הסביר בין היתר מדוע לא הגיש תביעה לקביעת דרגת נכות ולשיטתו לו ידע שלהכרה בנכות יש כדי להשפיע על שיעור דמי המזונות היה פועל לעשות כן, אך ממילא זה לא יעזור -

"...יש להם בתכנית יעדים שאחד מהם הוא ללכת לרופא ולתבוע נכות. אני לא הייתי

עושה זאת או חושב על זה אילו התכנית הזו. אם הייתי יודע שאם הייתי מגיש תביעה שלי

לנכות זה היה עוזר בעניין המזונות הייתי מביא זאת, אבל זה לא יעזור. "

[ראה דיון 10.06.20 ועמ' 4 ש' 1-2]

67. לעניין חובות האב - נטען כי האב נאלץ לפרוע חובות עבור הלוואות בהיקף של כחצי מיליון שקלים ואין לו יכולת כלכלית לעמוד בהחזרים אלו בכללם חוב מזונות בסך של 70,000 ₪

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

אשר פתוח כנגדו בלשכת ההוצל"פ וחוב עבר אותו משלם בהחזר של 300 ₪ לחודש. אך מהמסמכים שצרף עולה כי מלבד 2 תשלומים לבנק הדואר בסך 300 ₪ כ"א עבור החזר חוב עבר אין כל רישום על החזרי הלוואה הנטענים וכאמור מעיון בתדפיסי הבנק שהגיש האב עולה כי האב התנהל בכסף מזומן וכפועל יוצא הספק המוטל במהימנותם של הסכמי ההלוואה שנכתבו בכתב יד על ידי בני משפחתו מוגבר ומשכך לא אוכל לתת לטענה זו משקל רב.

68. לעניין הוצאות החינוך עבור הקטין – נטען כי האב משקיע כספים רבים בחינוך הקטין וכי המדובר בצרכים חיוניים בשל הקשיים מהם סובל הקטין. אמנם צורפה קבלה אחת על דמי העשרה לתלמוד תורה אך למותר לציין כי דמי העשרה לתלמוד תורה אינם מהווים טיפול רגשי כלשהו אלא בחירה המושתתת על תפיסת עולמו הדתית של האב ויכול היה באותה מידה לרשום את הבן לחוגי העשרה המסובסדים על ידי משרד החינוך ואין לחייב את האב בתשלום עבור בחירות האב שאינן חיוניות לקטין.

69. כמו כן לא צורפו ראיות עבור חוג האגרוף ועל הנסיעות, חרף הערת בית המשפט בנדון בהחלטה בעניין מזונות הקטין ועל כן אינני מקבל תשלומים אלו כהוצאה.

70. עוד מצאתי לנכון לציין את המובן מאליו, הוצאות האב הנטענות לרבות אלו אותם הוא מוציא על הקטין, עולות בשיעור ניכר על הכנסותיו. האב לא סיפק כל הסבר מניח את הדעת כיצד הוא מצליח להתנהל מהכנסה של 2,550 ₪ והדבר מעלה חשד יותר מסביר כי לאב מקורות הכנסה נוספים שלא התגלו במסגרת ההליך.

71. לאחר בחינת טענות הצדדים והאסמכתאות שצורפו לא מצאתי כל הסבר המניח את הדעת ביחס לסירובו של האב לצאת לעבוד ולהגדיל את היקף הכנסותיו, בפרט שהאב בעל תואר בכלכלה וכמי שעבד בעברו כעוזר מלמד בתלמוד תורה, פתוחות בפניו מגוון אפשרויות תעסוקה שאינן כרוכות בעבודה פיזית ובכלל זה גם בתחום ההוראה בסקטור הדתי ועל כן סבורני כי האב איננו ממצה את מלוא פוטנציאל השתכרותו ואין כל מניעה שייצא לעבוד ולהשתכר לצורך פרנסת ילדיו.

72. האב יכול והיב למצות את פוטנציאל ההשתכרות שלו, ובית המשפט רואה במצב הקיים בו הוא אינו מועסק ומובטל מעבודה מצב זמני.

73. כך או כך העובדה כי האב אינו עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה אינה מהווה עילה לפטור אותו מתשלום מזונותיו בהם חב.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

74. מכל האמור מצאתי להעמיד את שכרו של האב לצורך חיובו במזונות על סך של 7,000 ₪ בחודש.

75. נוכח הקביעות לעיל פער ההשתכרויות זניח ויחס שכר הצדדים כמעט זהה 50:50 בקירוב ומכל מקום, בעניינינו ביטול זמני השהות מטיל את כל כובד העלויות הקשורות בגידולם של הקטינים על שני הצדדים באופן לא שוויוני, שכן האם נושאת בגידולן של 2 הקטינות והאב בגידול ילד אחד בלבד, כך שהיחס הוא 1:2 והדבר יילקח בחשבון ויגולם בדמי המזונות.

76. האם העמידה את צרכי הקטינות בסך של 5,482 ₪ ומנגד האב אמד את צרכי הקטין בסך של 2,930 ₪. אני סבור כי הסכומים שנטענו על ידי שני הצדדים מופרזים ביחס לרמת החיים וההכנסה של הצדדים עצמם ולפיכך יש לאמוד את צרכי הקטינים בהתאם לחזקות המקובלות בפסיקה באשר לעלות צרכיו של ילד "סטנדרטי".

77. שני הצדדים לא צירפו פירוט וקבלות בהם נראים חיובים על הוצאות צרכי הקטינים מלבד הקבלה שצרף האב על תלמוד תורה אשר כאמור לא נתקבלה, ועל כן אין בידי מידע מדויק להוצאות הקטינים ומשכך אין מנוס אלא לקבוע את הצרכים של הקטינים על פי אומדנה.

78. בהעדר אסמכתאות לביסוס הצרכים הנתבעים יש להכריע על פי אומדנה על פי ניסיון החיים של שופט היושב בתוך עמו (ע"א 93/85 שגב נ' שגב פ"ד לט (3) 822 (31/10/1985) עמ' 828).

79. מהאמור עולה, בשים לב לכללים שנקבעו בקשר לשיעור הצרכים הבסיסיים אני מעריך את עלות מזונות הבסיס עבור כל קטין בסך 1,600 ₪ ונותר אפוא לדון באופן חלוקת נשיאתם של הצדדים.

80. לאור העובדה כי הסדרי הראייה אינם מתקיימים כלל, היינו כי הקטינים שוהים מלוא הזמן במשמורת מלאה של הצדדים, לא ניתן לבסס במקרה דנא את ההוצאות תלויות השהות לפי יחס זמני השהות, אלא כאמור לפי יחס הילדים, קרי יחס של 1:2 כאמור.

81. בהתאם לקביעתי לעיל כי צרכי שתי הקטינות אינם מכפלת צרכים של קטינה אחת יש להעריך את הצרכים בסך של 2,800 ₪ כאשר סכום זה אינו כולל מדור והוצאות מדור. צרכי

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

הקטין ***** מוערכים בסך של 1,600 ₪ כולל הוצאות אחזקת מדור (לאב אין הוצאות מדור).

82. באשר להוצאות המדור ואחזקתו – ככל שזמני השהות אינם מתקיימים כל צד מחזיק במלוא עלויות המדור והוצאותיו ביחס לקטינים השוהים עימו. האם נושאת בשכר דירה גבוהה בסך של 4,000 ₪ אך כנגד תשלומי השכירות שילם האב את חלקה בדירת הצדדים וכאמור באשר לגובה שכר הדירה לא מצאתי להתחשב בכך שכן המדובר בבחירה של האם לגור במרכז הארץ. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהעובדה כי האב אינו נושא בעלויות מדור כלל, שכן הוא רכש את חלקה של האישה בדירה ללא נטילת משכנתא (את ההלוואות מבני המשפחה אפילו האב עצמו אינו טוען כי הוא משלם בפועל) – מהאמור אני סבור כי יש להוסיף על החיוב את חלקו של האב בהשתתפות דמי המדור וזאת בנוסף לעלויות אחזקת המדור, קרי הוצאות חשמל, מים ואינטרנט (להלן: "דמי השימוש במדור").

83. אני עומד את השתתפות האב בעלויות המדור ואחזקתו בסך של 550 ₪ בחודש. אציין בהקשר זה כי האם צירפה חשבונות עבור אחזקת המדור משנת 2019 יחד עם זאת ההוצאות נראות סבירות על פניהן ולא אמור לחול שינוי משמעותי בין הוצאות המדור ששולמו על ידי האם בשנת 2019 לבין אלה המשולמות על ידה בשנת 2021.

84. מכאן כי חיוב האב בגין מזונות הקטינות לרבות הוצאות המדור, עומד על סך 3,350 ₪ לחודש. הוצאות הקטין עומדות על סך של 1,600 ₪.

סוף דבר

א. האב ישלם לאם, בגין מזונות הקטינות סך של 3,350 ש"ח, מדי חודש (סך של 1,600 ₪ עבור הקטינה **** סך של 1,750 ₪ עבור הקטינה *****) והאם תשלם לאב, בגין מזונות הקטין ***** סך של 1,600 ₪ (להלן: "דמי המזונות").

ב. למען הסר ספק מובהר בזאת כי הסכום האמור לעיל כולל את השתתפות הצדדים במדור ובהוצאות המדור של הקטינים.

ג. דמי המזונות ישולמו באופן הדדי בין הצדדים בכל 10 לחודש עבור אותו החודש וזאת לחשבון הבנק של הצדדים. דפי בנק המעידים על ביצוע התשלום יהוו ראיה חותכת ומכרעת לביצוע תשלום המזונות בפועל.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

ד. דמי המזונות הנקובים לעיל, יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, כפי שזה מתפרסם מדי 15 בכל חודש על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מדד הבסיס יהא המדד שפורסם ביום 15.05.2020 (להלן "מדד הבסיס").

ה. דמי המזונות הנ"ל יותאמו ויעודכנו על פי השינויים ממדד הבסיס הנ"ל מדי שישה (6) חודשים (ללא תשלומים רטרואקטיביים).

ו. מובהר כי עד מתן פסק הדין תיוותר על כנה ההחלטה למזונות זמניים.

ז. דמי המזונות הנ"ל ישולמו לידי מי מהצדדים עד שימלאו לקטינים שמונה עשרה (18) שנים או עד לסיום לימודיהם התיכוניים – לפי המאוחר מבין שני המועדים הנ"ל.

ח. ממועד סיום לימודיהם התיכוניים של הקטינים ו/או הגיעם לגיל 18 שנים (לפי המאוחר מבין השניים), ועד לסיום שירותם הצבאי הסדיר בחובה או השירות הלאומי, ישלמו הצדדים זל"ז, תשלום מזונות חודשי בגין הילדים, בשיעור של שליש מדמי המזונות האמורים לעיל (בתוספת הפרשי הצמדה למדד הבסיס).

ט. דמי המזונות המפורטים לעיל ישולמו לידי הצדדים בנוסף לקצבת הילדים המשולמת להם ע"י המל"ל ו/או בנוסף לכל קצבה, גימלה או הטבה להם הם זכאים, ככל שהינם זכאים על פי כל דין.

י. בנוסף לדמי המזונות יישאו שני הצדדים, בהתאם לפערי הכנסותיהם כמפורט לעיל, ביחס שוויוני של מחצה על מחצה מכל הוצאות החינוך לרבות שכ"ל, שיעורי עזר, אבחונים, ולרבות חוגים לקטינים ובכלל זה חוג אגרוף תאילנדי לבן **** בו משתתף הקטין (או חוגים אחרים של הילדים ככל וישנם). כמו כן יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות הבריאות החריגות של הקטינים אשר אינן מכוסות ע"י סל הבריאות או ביטוח רפואי אחר ו/או על ידי חוק חינוך חובה (בהתאמה) והכל לפי הוראות אלו:

יא. הוצאות ריפוי חריגות, אשר אינן ממומנות על ידי ביטוח הבריאות הממלכתי, לרבות טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, ריפוי בעיסוק, תרופות שאינן בסל הבריאות.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19-11-29166 *****

תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

יב. הנני קובע, כי כל דרישה לטיפול ו/או להשתתפות של הצדדים במימון או תשלום הוצאות חריגות כאמור (חינוכיות ורפואיות) תיעשה אך ורק לאחר שהצדדים ימצו כל ההליכים מול כל הגורמים האחראים על מימון, סבסוד, השתתפות ו/או מתן הנחות והטבות. תנאי זה מהווה תנאי סף לחיוב מי מהצדדים בתשלום חלקו בהוצאות החריגות וההורה המשלם רשאי לדרוש אישור על כך – ככל שניתן להשיג אישור כאמור.

יג. תשלום מי מהצדדים עבור הוצאות חריגות ייעשה במישרין לידי הצד השני בכפוף לקבלת חשבוניות או הצעות מחיר בכתב. הסדר זה לא יחול על הוצאות בריאות הנעשות בשל מקרה חירום, חלילה. יחד עם זאת, מובהר כי אם צד אחד לא ישלם במישרין את חלקו בהוצאות החריגות, יהא רשאי הצד השני לשלם את מלוא ההוצאה בעצמה ולחזור אל הצד שלא שילם במסגרת הליכי הוצל"פ, כאשר החיוב בגין חלקו בהוצאות החריגות הוא חלק אינטגרלי מדמי המזונות.

יד. לפני הוצאת כל הוצאה חריגה כאמור לעיל, שאינה הוצאה של חירום, לעניין ההוצאות החריגות: כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, יועברו באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: **"תקשורת מתועדת"**: תקשורת סלולרית (כגון: WhatsApp) / מייל / דואר רשום, כאשר ההורה השולח איננו מחויב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את המידע/מסמכים.

טו. ככל שצד אחד אינו חולק על חיוניות ההוצאה או שיעורה, כי אז הצעת המחיר מטעם הצד השני תחייב את שני הצדדים. ככל שצד אחד חולק על חיוניות ההוצאה, יכריע הגורם הרלוונטי (בהוצאות חינוך – המחנכת, ובהוצאות בריאות – רופא המשפחה או רופא השיניים של הקטינים).

טז. מובהר כי האם רשאית לקזז תשלום מזונות הקטין מחיובי המזונות בהם האב חב כלפיה עבור הקטינות הנמצאות במשמורתה.

יז. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים שבכותרת.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

***** תלה"מ 19-11-29166 *****

***** תלה"מ 20-01-29462 *****

תיק חיצוני:

בנסיבות העניין, בהן תביעות שני הצדדים התקבלו, אין צו להוצאות.

ניתן לפרסום בהשמטת כל פרט מזהה.